

ikke skal have Søndagen fri, og naar der staar, at Mesteren skal tilholde Lærlingen at søge Undervisning, kan man ikke skrive, at det bortfalder, osv. Jeg tror, at det er klart, at Meningen med Lovforslaget er den at binde Lærlingekontrakter til visse bestemte Regler, og det er endnu klarere, naar man læser § 1, hvori der staar en efter min Mening aldeles utorrett Bestemmelse, — jeg har dog ikke hovet at stille noget Endringsforslag om, at det skulde gaa ud. Der staar nemlig, at i Kjøbenhavn Magistraten og udenfor Kjøbenhavn Politimesteren skal forsyne Kontrakten med Paategning om, at den er affattet i Overensstemmelse med nærværende Lovs Forrifter. Hvad vil dette sige, naar den ærede Ordsfører havde Ret i at Parterne have Lov til at sætte ind i Kontrakten, hvad de ville. Det er nu min Opfattelse af Lovforslaget, at disse forskjellige Interesser i Paragraferne ere bindende ved Affattelsen og Oprettelsen af Lærlingekontrakter; men er det Tilfældet, giver jeg det ærede 7de kongevalgte Medlem Ret i, at saa modarbejder man Oprettelse af Lærlingekontrakter ved at sætte Straffebestemmelser. Saa bør Forholdet være dette, at naar der oprettes en Lærlingekontrakt, saa er Lovforslaget her diktatorisk, saa skulde de og de Bestemmelser iagttages; men det skal staa enhver Part frit for ikke at oprette Lærlingekontrakt. Det tror jeg vil være den Opfattelse af Lovforslaget, som vil gavne dets Fremme mest, og saa kan der blive Mening i Bestemmelsen om Politimesterens, Øvrighedens Paategning. Medens jeg omtaler denne, vil jeg tilføje, at det er min bestemte Overbevisning, at det vil vise sig i Praxis, hvor vanskeligt det vil være at gjenneføre denne Bestemmelse; thi det maa jo erindres, at, naar en saadan Kontrakt kommer til Politimesteren, og der f. Ex. findes Et og Andet deri, som ikke stemmer med nærværende Lovs Forrifter, saa siger han: Den Kontrakt paategner jeg ikke; saa have Parterne ikke noget Retsmiddel til at faae en gyldig Kontrakt oprettet, uden at anlægge Spøgsmaal mod Politimesteren, hvorved han tvinges til at paategne den; men det er en temmelig vidbløst og vanskelig Fremgangsmaade. Deril kommer, at Politimesterens Opfattelse og dets Paalæg i den Retning jo aldrig ville blive ensartede. En vil sige: Naar det og det staar der, gør det ikke saa nøie med det Andet; der er ikke to Politimestre, som ved en saadan Kontrakt ville have aldeles samme Syn paa Sagen. For at vise, hvor vanskeligt det vil være for Mesteren og Lærlingens Forældre, skal jeg nævne et slaaende Exempel. Det er jo meget hyppigt, ialtsald paa Landet og under mindre Forhold, at Læredrengen maa gjøre et eller andet Arbejde, f. Ex. hente Mælk om Morgenens eller Brød om Aftenen o. f. v.,

og dette Arbejde kan der aldrig være Tale om at fritage ham for. Naar der nu staar i § 8, at man ikke maa anvende Lærlingen til Andet end til, hvad der hører til Faget, og der saa oprettes en Kontrakt, hvori der staar, at denne Bestemmelse skal overholdes, men at han naturligvis skal hente Brød om Morgenens og Mælk om Aftenen, thi det er man vant til, og Politimesteren da vil negte, at en saadan Kontrakt har Gyldighed, saa tror, jeg at han er i sin gode Ret; men paa den anden Side forekommer det mig ogsaa, at begge Parterne ere i deres gode Ret, naar de ere enige om, at en saadan Bestemmelse ikke kan gjøre Noget. Som sagt, der vil komme en hel Mængde Vanskeligheder frem ved denne Bestemmelse. Naar man fastholder den Opfattelse, som Flertallet har, saa vil det efter min Mening enten virke affrættende paa de kontraherende Parter og forarsage, at man paa en eller anden Maade omgaar Loven, eller ogsaa vil det blive ved det Gamle, nemlig at Lærlingen giver sig i Lære uden nogen Kontrakt, og man vil da vanskeligt kunne komme Vedkommende tillids alligevel, eller ialtsald kan det kun komme til at dreie sig om en Mulkt paa 1 Kr. — Imedens jeg er ved dette Spøgsmaal, vil jeg dog gjøre endnu en Bemærkning. Det forekommer mig nemlig, at der er kommet nogen Uklarhed ind i Lovforslaget under dets Tilblivelse, og det ligger deri, at man fra Begyndelsen af kun har tænkt paa Haandværkere, medens Loven jo nu gjælder for enhver Haandværker, Fabrikant, Handlende eller anden Næringsdrivende. For disse sidste Handlende eller Næringsdrivende passe en stor Del af Lovforslagets Bestemmelser jo aldeles ikke, og de ville kun være til Gene saavel for den Næringsdrivende som for de Forældre eller Værger, der ville sætte deres Børn i Lære hos dem. Naar jeg f. Ex. ønsker at sætte min Søn i Lære hos en Apotheker og gjerne vil have en Kontrakt med ham, hvorledes skal denne saa komme i Overensstemmelse med det nærværende Lovforslag? Eller naar jeg ønsker at sætte ham i Lære hos en Grosserer for at lære den store Handel, og jeg ønsker Kontrakt oprettet berom, hvorledes skal den saa komme i Overensstemmelse med Lovforslaget? Der kan, kort sagt, tænkes mange Maader, hvorpaa dette Lovforslag ikke rigtig vil komme til at passe, og det er jo ogsaa klart, at man i alle de specielle Bestemmelser egentlig kun har tænkt paa Haandværkere, thi den Næringsdrivende kaldes hele Veien „Mesteren“, men det er dog ikke ganske rigtigt at kalde f. Ex. en Apotheker eller en Grosserer for „Mesteren“. Endvidere staar der jo i § 9, at Mesteren skal sørge for, at Lærlingen kan komme til at gjøre Svendeprøve, og dette kan da heller ingenlunde anvendes paa alle Næringsdrivende. — Jeg skal